

desuden er en nødvendig Tilføielse til den Bestemmelse, som lægger Afgjørelsen i Faderens Haand, hvor ingen Overenskomst finder Sted. Det kan nemlig ikke tillades Forældrene, og allermindst kunde det tillades Faderen, at drive ligesom et Spil med denne Afgjørelse, men Afgjørelsesretten forudsætter en religiøs Interesse hos den Afgjørende, en Paaholden af en vis Bekjendelse, og saaledes maa Balget falde mellem de to Troesbekjendelser, hvortil begge Ægtefællerne, hver for sin Deel, [høre, eller hvis de erkjende, at der under det Forhold, som har dannet sig imellem dem, for en Deel mangler Betingelserne for en religiøs Børneopdragelse, og de mistvile om, at Børnene kunne faae en sand religiøs Opdragelse ved Husets egen Hjælp, og altsaa i det Væsentlige henvende sig til Staten, og hvor den skal sørge for, at en religiøs Opdragelse finder Sted, der er det naturligt, at Staten henvender sig til den Kirke, som den understøtter, og som den, ved at opstille den som Folketirke, har givet en særlig Stilling. Det er den ene Indfrænkning; den anden gaaer ud paa, at Børnene af samme Kjønn skulle følge samme Troesbekjendelse. Naar man enten ved Overenskomst eller ved Faderens Bestemmelse opstiller det, saa kan det have en Grund, som man maa respectere; man kunde ønske, at Børnene af det ene Kjønn skulde henvendes til den ene af Ægtefællerne, som efter sit Forhold bedre kan sørge for dem i en religiøs Henseende og kan indvirke paa dem, men der er ingen Grund til at tillægge enten Faderen eller begge Ægtefæller en saadan vilkaarlig Behandling af denne Sag, at de adskillte Sønnerne, lod nogle opdrage i vis Bekjendelse, andre i en anden, og ligeledes med Døttrene. Her vil det nemlig være aabenbart, at man ikke ledes af religiøse Bevæggrunde, af Samvittighedshensyn, som Loven skal respectere, men at Forældrene vilde lade andre Hensyn raade ved deres Børns religiøse Opdragelse, og det har Staten ikke Anledning til at gaae ind paa. Det er efter disse Grundsatninger, at det nu forelagte Lovudkast er udarbejdet, og det forelægges her, efterat Hans Majestæt har givet sin Tilladelse til dets Forelæggelse.

Formanden: Jeg skal tillade mig mig at meddele, at jeg paa de Herrer Medlemmers Pladser har ladet omdele nogle Bemærkninger, som Rigsdagsmændene for Bornholm have fundet sig foranledigede til at tilstille Comiteen i Skatteomreguleringsagen, og som de have ønsket at gjøre bekendt for Medlemmerne i Thinget. Vi gaae derpaa over til det næste Punkt paa Dagsordenen, nemlig Spørgsmaalet om den Naade, paa hvilken de omdeelte Forslag fra Udvalget for Forretningsordenen blive at fremme heri Thinget, eller hvad jeg vilde foretrække, det mere almindelige Spørgsmaal, hvorledes overhovedet Forslag, som gjøres fra dette faste Udvalg, ville være at fremme. Det vil jo være i Thingets Grindring, at det i sin Tid er blevet vedtaget, stadigt at beholde dette Udvalg som fungerende, det er altsaa en Selyfølge, at der fra dette Udvalg fra Tid til anden vil kunne forventes Forslag til Ændringer i Regulativet, og at disse Forslag skulle nyde Fremme her i Thinget, er ligeledes en Selyfølge. Efter Bestemmelserne i Regulativets § 25, vil der saaledes ikke være at opfaae det Spørgsmaal, om Forslagene skulle fremmes, derimod vil det være nødvendigt, og jeg troer det vil være hensigtsmæssigt at opfatte det saaledes, eengang for alle at afgjøre, i hvilken Form Behandlingen skal gaae for sig. Jeg formener, at Forslag til denne Form i Genhold til den nævnte § 25 i Regulativet, vil være at fremsætte fra Formandens Side, og jeg skal derfor tillade mig, efterat have confereret derom med Ordføreren i Udvalget, at fremsætte som mit Forslag, at saadanne Ændringer blive at underkaste en første og en anden Behandling, overensstemmende med den første og den anden Behandling, som foretages ved Lovforslag i Almindelighed, saaledes at altsaa til den anden Behandling Ændringsforslag kunne stilles af ethvert Medlem i Thinget til de Forslag, som ere fremkomne fra Udvalget.

Da Ingen begjerede Ordet, satte Formanden sit Forslag under Affstemning, og vedtoges dette eenstemmig med 73 Stemmer.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til Fortsættelse af 2den Behandling af Rigsskatsloven, og navnlig til Fortsættelse af Discusjonen over § 9.